

bizi şuurlandırmaktır. Burada bize önerilen, hergün, mümkün olduğunca sık sık tekrarlamayla, kendimizi anımsamak ve böylece içinde yaşamakta olduğumuz uyku halinden sıyrılmaktır.

Kendimizi anımsamak daha başka değerlerde taşır. Örneğin; kendimizi mutlaka en basit halimizle, anımsamak zorunda değiliz. Önemli olan, günlük yaşantımızda en yoğun olan biçimde, zorluklar ve sıkıntılarla karşılaştığımız anları ve bu sıradışı şeylerle pekişen kişiliğimizi anımsamaya çalışmaktır. Bunlar, kişilikle ve onun belli problemleriyle en fazla özdeşleştiğimiz anlardır.

Eğer bunu başarabilirsek, hem kendi içimizde daha yüksek seviyelere ulaşırız, hemde o an, yani sahte kişiliğin enyüksek dokurta olduğu anda, onun egemenliğini kırmış oluruz. Bu durumu başaran kendini takdir edeceği gibi, kendini anımsamanın ne kadar önemli olduğunu da görmüş olacaktır.

Ayrıca, düzenli olarak zihnimize bu kadar derin ve daha önemli düzeyleri çağırdıkça, daha başka güçler elde edeceğiz ve bunları fark etmemiz de giderek kolaylaşacaktır. Böylece içimizde bununla ilgili aydınlanmalar meydana gelecektir. Konuyu bir anlık, gözümüzde şöyle canlandıralım: Kendimizi günlük yaşamın içinde sürüklenirken düşünelim. Yoğun kişiliğimiz sürekli dertler ve zorluklarla karşılaşmaktadır. Bunun ötesinde ve dışında ise, doğası gereği bütün tanrısallığı ile var olan, GERÇEK BENİMİZ SAKİN VE BERRAK BİR ŞEKİLDE İÇİMİZDEDİR. Onunla bağlantı kurmamızı, zihnimize onun varlığını koruyarak, özel anlarda, onun yüceliğinden yararlanmamızı beklemektedir. O'na olanak tanıdığımız oranda bizi özellik ve güzellikleriyle donatacaktır. Böylece günlük yaşantımızda giderek daha çok yer almaya başlayacak ve bizi olumlu yönüyle etkileyip değiştirecektir.

Kısacası, insani değerlerimizin kaynağını oluşturan öz benliğimizle bütünleşmek, bizi olgunlaşan Kamil İnsan'a götürecektir. Modern uygarlığımızın stres ve incinmeleriyle dolup taşan ve sahte kişiliğin maskeleri altındaki bu yaşam, böylelikle her yönden farklılaşacak, istekleri, tutkuları, şehveti ve bencillikleriyle değişime uğrayarak, zamanla dengeli bilinçli varlıklar haline gelmemizi sağlayacaktır.

Anımsamayla bağlantılı olan herşey, kişinin ilk şuurlu şoku olarak tanımlanır. Yani, kişinin şuurlu olarak ve ne elde edebileceğini bilerek, iradesini kullanması anlamına geliyor. Buradaki amaç: Şimdiye kadar egemenliği altında yaşadığımız sahte benlerden oluşan kişiliğimiz yüzünden, dalmış olduğumuz uykudan uyanmaktır. Bunu bizim için sağlayabilecek herşey bir şoktur ve bu şoklar sayesinde şuurlanabiliriz.

Kendimize yönelttiğimiz ilk şuurlu şokla, sistemimize daha ince enerjileri iletmekteyiz ve böylece maddenin daha yüksek biçimlerini ortaya çıkarmakta, ardından daha yüksek merkezlerimizi harekete geçirmekteyiz. Halbuki, yaşamımızı kişiliğin dar sınırları içinde geçirirken, bu YÜKSEK merkezler uykudadırlar. Görüldüğü gibi, bu tür öğretiler oldukça derindir ve iyice anlamak için oldukça düzenli çalışmalar gerektirir.

KENDİNİ SAVUNMAK

Yaptığımız herhangi birşey başkalarının gözünde ne kadar yanlış olursa olsun, bize göre doğrudur. Ayrıca, yaptığımız ve söylediğimiz herşey için daima geçerli bir nedenimiz vardır. Bu nedenler başkalarını ve özellikle davranış yada sözlerimizle kırdığımız kimşeleri tatmin etmeyebilir, ama bizce davranışlarımız doğrudur ve önemli olan da budur. KENDİNİ SAVUNMA dediğimiz bu tutum, insanlığın en sık rastlanan zaaflarından bir tanesidir. Bununla BİR ZAMAN HAKLI OLMA duygumuzu ve sahte benlerimize olan saygımızı korumuş oluruz.

Bu, okadar şuarsuzca ve sık yapılırki, kendimizi ne zaman savunduğumuzu anlayabilmek için, özenli bir şekilde kendimizi gözlememiz gerekir. Aslında buna, otomatik bir tepki olarak da bakılabilir. Yaşamdaki olaylara gösterilen mekanik ve otomatik tepkilerin bir parçasıdır. Öğretimizde sözü edilen UYKU budur.

İnsanoğlu kendisini, yaptığı herşeyin farkında olan ve üstlendiği her işte bilinçli olarak hareket eden, tamamen şuurlu bir varlık olarak görür. Oysa ki kendi içinde uyumaktadır ve yalnızca karşılaştığı